

XLIII.

Forslag til Lov

om

Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

(Fremsat i Folketinget den 29de November 1901 af den fungerende Indenrigsminister *Alberti*.)

A. Den personlige Kommuneskat.

I. Skat til Opholdskommunen.

§ 1.

Forpligtelse til at svare personlig Kommuneskat paahviler enhver, der har fast Ophold i en Kommune her i Landet (Opholdskommunen). Er denne Kjøbenhavn, ansættes han til Skat der i Overensstemmelse med Lov af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn §§ 8 og følgende, jfr. Lov Nr. 58 af 1ste April 1887 og § 17 i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten samt § 32, 3die Stykke, i nærværende Lov. Er Opholdskommunen en anden Kommune end Kjøbenhavn, ansættes han i den til Skat efter Formue og Lejlighed, jfr. § 7. Har han i Skatteaaret fast Ophold i flere Kommuner i Riget, ansættes han i hver af Kommunerne kun til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af dem. — Fast Ophold af kortere Varighed end 3 Maaneder kommer ikke i nogen Kommune i Betragtning til Begrundelse af Skattepligt, medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere fast Ophold sammesteds, og det samlede Ophold udgør mindst 3 Maaneder. — Indenrigsministeren afgør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage Ophold i en Kommune, ere skattepligtige.

§ 2.

Den Omstændighed, at nogen, som opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Riget, er anbragt i en i en anden Kommune beliggende Sindssygeanstalt, Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller Straffeanstalt, Arrest eller deslige, medfører ikke nogen Ret for den Kommune, hvori Anstalten eller Arresten er beliggende, til at ansætte den paagældende til personlig Kommuneskat.